

Bilag 2.

Til det af Landstinget nedsatte Udvalg angaaende Forslag til Lov om Ændringer i og Tilføjelser til Lov om Rettens Pleje af 11. April 1916.

I Februar Maaned d. A. indgav Bestyrelsen for Københavns Underretssagførerforening og et Udvalg for Underretssagførerne i Provinsen til Folketingets Udvalg angaaende ovennævnte Lovforslag Andragende om

at samtlige de Underretssagførere, der ved Retsplejelovens Ikrafttræden har Beskikkelse som Underretssagførere, erholder Beskikkelse som Landsretssagførere,

og Folketinget har forsaa vidt taget Hensyn til dette Andragende, som det i Lovforslaget har indsat Bestemmelse om, at de nuværende Underretssagførere har Ret til at kræve sig meddelt Beskikkelse som Landsretssagførere, men det har betinget denne Ret af, at Underretssagførerne først har bestaaet den for Landsretssagførere i Loven fastsatte Prøve.

Vi kan nu ikke se rettere end, at den saaledes af Folketinget for den ansøgte Møderets Erhvervelse fastsatte Betingelse er ubillig, i hvert Fald overfor de ældre Sagførere, og i Praksis vil vise sig at have uheldige og ikke tilsigtede Virkninger. Det maa jo nemlig ikke overses, at det for en Sagførers Stilling til hans Klienter og for hans hele Anseelse vil have højst uheldige Følger, om han efter at have indstillet sig til den fornævnte Prøve ikke bestaar denne; Følger, der vil være af langt større Rækkevidde end de, der er forbundne med at blive refuseret efter en Prøveprocedure for Højesteret. Det er jo nu en Gang saaledes, at kun de *faa* og allerbedst kvalificerede kan antages at kunne bestaa Prøven for Højesteret, medens Kravene til en for Landsretten prøveprocederende Sagfører altid vil være adskillig mindre og Følgen af at blive erklæret ukvalificeret derfor i samme Grad forstærket. Foranlediget heraf og paa Grund af det Hasardmoment, der nu en Gang er uadskillelig forbundet med en Prøveprocedure, vil sikkert mange — og ikke de mindst ansete — af Underretssagførerne og da navnlig blandt de ældre af disse vige tilbage for at indstille sig til Prøven.

Idet vi henviser til det af os i Andragendet til Folketingsudvalget anførte, tillader vi os derfor at fremkomme til det ærede Udvalg med fornyet Andragende om, at dette tages til Følge og Kravet om Prøveprocedure frafaldes. — For Provinsens Vedkommende skal vi i denne Forbindelse henvise *til* den i Provinssagførernes Andragende fremhævede Omstændighed, at Forholdet hidtil der overalt — bortset fra Viborg — har været det, at *samtlige* procederende Sagførere — Underretssagførere og Overretssagførere — har haft samme processuelle Møderet og *til* den naturlige Interesse og det billige Krav, Underretssagførerne har i, at denne Stilling opretholdes, hvad jo ikke vil blive Tilfældet efter Folketingsvedtagelsen, eftersom de nuværende Overretssagførere — og selv de, hvis Eksamensresultat ikke efter Retsplejelovens Ikrafttræden vilde give Adgang til at blive Landsretssagførere — efter Loven er tilføjede samme Møderet som Landsretssagførere, og *uden* at der afkræves dem Prøve.

Skulde det ærede Udvalg imod vort Haab og imod vor Forventning ikke mene fuldt ud at kunne imødekomme vort Andragende, tillader vi os, da Folketingets Krav om Aflæggelse af Prøve som foran nævnt maa antages at være særlig ubilligt og byrdefuldt for de ældre Sagførere, at andrage om, at Folketingets herhen hørende